

วิทยาลัยเทคโนโลยีวานิชบริหารธุรกิจ

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ “แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด”
ในการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2
ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 สาขาการบัญชี

ผู้วิจัย

นางทัศนีย์ บรรลือพรศักดิ์

ดำเนินการวิจัยกับนักศึกษาในระดับชั้น ปวส. 2

ภาคต้น ปีการศึกษา 2558

คำนำ

การวิจัยเรื่องการใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ “แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด” ในการแก้ปัญหาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียน จัดทำขึ้นเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาการบัญชี ชั้นสูง 2 ของนักศึกษาระดับชั้น ปวส. 2 ในชั้นเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ดังนั้นการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนต้องมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ทั้งทักษะด้านกระบวนการคิด วิเคราะห์ โดยถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการเรียนการสอนต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ในด้านการเรียนรู้ทางวิชาการบัญชีนั้น ต้องให้เกิดทั้งความรู้ ทักษะ และเจตคติที่ดีในวิชาชีพการบัญชี ฉะนั้นผู้วิจัยจึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนของตนให้มีคุณภาพเพื่อให้สอดคล้องกับ พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สิ่ง que ผู้เรียนได้รับจากการถ่ายทอดอย่างเป็นระบบ เป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องทั้งในห้องเรียนและในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีนิสัยรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผู้วิจัยเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ “แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด” มาช่วยในการแก้ปัญหา โดยผู้วิจัยได้รับทุนสนับสนุนจากทางวิทยาลัยฯ ให้ทำการศึกษาแนวทางการแก้ปัญหาลักษณะสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า ความพยายามพัฒนากระบวนการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษามีส่วนร่วมคิดร่วมทำและหาวิธีการที่เหมาะสม จะเป็นต้นแบบอันสำคัญยิ่งที่จะยกระดับการเรียนการสอนวิชาบัญชีให้มีประสิทธิภาพและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นต่อไป

ทัศนีย์ บรรลือพรศักดิ์

ผู้วิจัย

มีนาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
ความเป็นมาและสภาพปัญหา	1
วัตถุประสงค์ในงานวิจัย	1
วิธีดำเนินการวิจัย	2
ผลการวิจัย	3
สรุปผลการวิจัย	4
ข้อเสนอแนะ	4
ภาคผนวก	

ความเป็นมาและสภาพปัญหา

จากนโยบายทางการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาตินั้นต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ยึดประโยชน์ที่ผู้เรียนได้รับ พร้อมทั้งปลูกฝังให้ผู้เรียนรู้จักแสวงหาความรู้ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน และมีนิสัยรักการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนั้นการพัฒนาการเรียนรู้จึงควรเริ่มที่สถานศึกษาทุกแห่ง ดำเนินการพัฒนาระบบการเรียนรู้และจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ผสมผสานอยู่ในกระบวนการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา ผู้สอนต้องยึดหลักการบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษามีจุดมุ่งหมายที่จะให้ผู้เรียนมีความสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ มีคุณธรรม จริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยใช้การวิจัยในชั้นเรียนมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาพัฒนาการเรียนการสอนและทำการเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์ต่อไป

การจัดการเรียนการสอนในรายวิชาการบัญชีนั้น ผู้สอนต้องมุ่งเน้นกระบวนการด้านการคิด วิเคราะห์ และทักษะในการปฏิบัติงานทางด้านบัญชีที่ถูกต้องและเป็นไปตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป ในช่วงแรกได้จัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย อธิบาย โดยอาจารย์ผู้สอนเป็นหลักส่งผลให้การเรียนการสอนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ตื่นเต้น ไม่น่าสนใจ ทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ไม่ค่อยดี ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เท่าที่ควร ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนไม่ดีเท่าที่ควรผู้สอนจึงต้องมีการปรับกระบวนการในการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะผู้สอนจึงมีความสนใจว่าแนวทางหนึ่งที่จะทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น โดยใช้วิธีจัดการเรียนรู้ **“แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด”** ในการจัดการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด คือวิธีการสอนโดยการจับคู่ เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจับคู่ดูแลและให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีผลการเรียนอ่อน การเรียนรู้วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสามัคคีรักใคร่กัน เกิดความรักความผูกพันกัน มีความสุขในการเรียนรู้ และยังทำให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีมองเห็นคุณค่าในตนเองและเกิดความภาคภูมิใจในตนเองที่มีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อน

วัตถุประสงค์ในงานวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาการบัญชี ก่อนและหลังการใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ **“แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด”**

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาระดับ ปวส.2 สาขาการบัญชี จำนวน 14 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีวานิชบริหารธุรกิจ

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในภาคต้น ปีการศึกษา 2558 ระหว่างสัปดาห์ที่ 9 ถึง สัปดาห์ที่ 14

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้วิชาการบัญชีชั้นสูง 2
2. ข้อสอบ เรื่องงบการเงินรวม (ใช้ข้อสอบนี้ในการทดสอบความรู้ก่อนและหลังเรียน)

การรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นเตรียมการ

1. นำข้อมูลจากการวัดผลในการสอบ เรื่อง งบการเงินรวม ในรายวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ระดับชั้น ปวส. ปีที่ 2 สาขาการบัญชี มาสรุปปัญหา
2. กำหนดหัวข้อที่จะทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อแก้ปัญหา
3. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน
4. เตรียมสร้างเครื่องมือ

ขั้นดำเนินการ

1. อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจในเรื่องการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด คือให้ช่วยดูแลแนะนำเพื่อนที่เป็นคู่กันในกรณีที่ไม่วางใจเนื้อหาที่เรียน ให้คำปรึกษาหรือในการทำแบบฝึกหัด ช่วยตักเตือนเกี่ยวกับการส่งงาน ช่วยอธิบายตามที่เพื่อนขอคำแนะนำ แต่ไม่ช่วยให้ช่วยทำแบบฝึกหัดให้เพื่อนหรือให้เพื่อนลอกการบ้านและอธิบายถึงข้อดีในการให้ความช่วยเหลือให้คำแนะนำกับเพื่อนว่าเป็นการทบทวนเนื้อหาความรู้ของตนเองอีกทางหนึ่ง

2. ผู้วิจัยได้ทำการทดลองจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการจับคู่เพื่อนคู่คิด ในหน่วยการเรียนรู้เรื่องงบการเงินรวม โดยได้ดำเนินการจับคู่เพื่อนคู่คิดระหว่างผู้เรียนที่มีผลการเรียนคะแนนสูงที่สุดกับผู้เรียนที่มีผลการเรียนคะแนนต่ำสุด โดยแจ้งรายชื่อผู้ที่มีคะแนนสูงที่สุดและให้ผู้เรียนที่มีผลคะแนนต่ำเลือกจับคู่ตามความสมัครใจ

3. มีการตรวจแบบฝึกหัดของผู้เรียนแต่ละคนเพื่อประเมินผลการเรียนรู้

4. ทำการทดสอบหลังจากจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิดและบันทึกผล

คะแนนทดสอบ

5. รวบรวมข้อมูลจากการวัดผลก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด

6. นำผลคะแนนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิดมาเปรียบเทียบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบผลคะแนนการสอบก่อนและหลัง ของผู้เรียนแต่ละคน
2. วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน จากบันทึกผลการเรียนการสอนในแผนการสอนล่วงหน้าของแต่ละสัปดาห์

ผลการวิจัย

ตารางแสดงผลคะแนนการสอบ เรื่อง งบการเงินรวม วิชาการบัญชีชั้นสูง 2

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ผลการสอบ ก่อน	ผลการสอบ หลัง
1	นางสาวอนุสรณ์ เหล่าทรัพย์	8	12
2	นางสาวสุภาณัน แซ่แข็ง	8	13
3	นางสาวนันทา ขันตรี	7	9
4	นางสาวแคทลียา ดาเดะเลาะ	8	14
5	นางสาวเมธาวิ ตั้งจิตรเจริญ	7	12
6	นายพีรพล พิมแสน	4	9
7	นางสาววราภรณ์ ราชเขียว	4	9
8	นายพงศกร ตั้งอำพรทิพย์	5	10
9	นางสาวตติยา เนียมรุ่งเรือง	6	11
10	นายรัฐพล คงเมือง	5	9
11	นายอนวัช ศิริทรัพย์ภัก	5	12
12	นางสาวสุนิษา นวมจิตร	5	10
13	นางสาวจิตรประภา กองแสน	5	11
14	นายวราภรณ์ มะณีจระ	6	10

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการติดตามผลของนักศึกษา ปวส. 2 สาขาการบัญชีในการเรียนวิชาการบัญชีชั้นสูง 2 ภาคต้น ปีการศึกษา 2558 ปรากฏผลดังนี้

1. คะแนนสอบของนักศึกษาก่อนการสอนโดยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด มาเปรียบเทียบกับคะแนนสอบหลังจากการสอนโดยการใช้กระบวนการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด ปรากฏว่า ผลคะแนนของนักศึกษาทั้งชั้นสูงขึ้นทุกคน

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนสอนได้ 5.93 คะแนน ส่วนค่าเฉลี่ยคะแนนหลังสอนได้ 10.79 คะแนน ปรากฏว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังสอนสูงกว่าก่อนสอน 4.86 คะแนนคิดเป็น 82%
3. นักศึกษาส่วนใหญ่ตั้งใจเรียนและมีความสุขในการเรียนพร้อมให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม โดยการใช้กระบวนการทางปัญญา กระบวนการทางสังคม ทำให้ผู้เรียนมีการช่วยเหลือกันและกันและมีความสัมพันธ์ระหว่างกันมากขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า การใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบจับคู่เพื่อนคู่คิด คือวิธีการสอนโดยการจับคู่ เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีจับคู่ดูแลและให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีผลการเรียนอ่อน การเรียนรู้วิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีความสามัคคีรักใคร่กัน เกิดความรักความผูกพันกัน มีความสุขในการเรียนรู้ และยังทำให้ผู้เรียนที่มีผลการเรียนดีมองเห็นคุณค่าในตนเองและเกิดความภาคภูมิใจในตนเองที่มีโอกาสได้ช่วยเหลือเพื่อน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น โดยผู้สอนได้ใช้ข้อสอบ เรื่อง งบการเงินรวม (ชุดเดิม) มาเป็นแบบทดสอบหลังจากการใช้กระบวนการนี้เนื่องจากเนื้อหาของข้อสอบเป็นเรื่องของความเข้าใจในกระบวนการทำ ไม่ได้เป็นข้อสอบที่ใช้ความจำอย่างเดียว

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากเป็นกระบวนการเรียนการสอนแบบจับคู่ อาจเกิดเสียงดังรบกวนต่อกัน ดังนั้นผู้สอนควรควบคุมดูแลอย่างดี
2. ในขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบจับคู่เพื่อนคู่คิด ผู้สอนต้องคอยสังเกตพฤติกรรมผู้เรียนและตอบข้อสงสัยของผู้เรียนที่มีปัญหาเพื่อเป็นการเสริมความรู้เพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียน
3. ควรมีการศึกษาการใช้การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนวิธีอื่นๆ หรือการเรียนแบบมีส่วนร่วมแบบต่างๆ เพื่อนำมาเปรียบเทียบว่าวิธีใดจะเหมาะสมกับการเรียนการสอนมากที่สุด และนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนในครั้งต่อไป

ภ
า
ค
ณ
น
ว
ก

Peer-Assisted Learning – การเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

“เพื่อนช่วยเพื่อน” วิธีนี้ดีอย่างไร?

คำว่า “เพื่อนช่วยเพื่อน” บางคนอาจจะเคยได้ยินคำๆ นี้มาแล้ว ซึ่งเราจะพบกันมากในเรื่องของการศึกษา การสอน การแก้ปัญหาต่างๆ เป็นต้น แต่จะมีสักกี่คนที่จะรู้ความหมายที่แท้จริงของคำๆ นี้ เรายังจะมาดูกันว่าแท้จริงแล้วคำว่า “เพื่อนช่วยเพื่อน” คืออะไร และการใช้วิธีการนี้นั้นดีอย่างไร

“เพื่อนช่วยเพื่อน” หรือ “Peer Assist” เป็นการจัดการความรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม (Learning before Doing) เพื่อแสวงหาผู้ช่วยที่มีความแตกต่าง มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้ เพื่อขยายกรอบความคิดให้กว้างและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยอาศัย “คน” เป็นผู้นำ (People Driven) เปิดมุมมองความคิดที่หลากหลายจากการแลกเปลี่ยนระหว่างทีมที่มีทักษะ ความสามารถ และประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ทำให้ไม่มองอะไรเพียงด้านเดียว

ความเป็นมา

“เพื่อนช่วยเพื่อน” (Peer Assist) เป็นเครื่องมือที่ได้รับการพัฒนาขึ้นใช้ครั้งแรกที่บริษัท BP-Amoco ซึ่งเป็นบริษัทน้ำมันยักษ์ใหญ่ของประเทศอังกฤษ โดยการสร้างให้เกิดกลไกการเรียนรู้ประสบการณ์ผู้อื่น ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมอุดมการณ์หรือร่วมวิชาชีพ (peers) ก่อนที่จะเริ่มดำเนินกิจกรรมหรือโครงการใดๆ ทั้งนี้ความหมายของ “เพื่อนช่วยเพื่อน” จะเกี่ยวข้องกับ

- การประชุมหรือการปฏิบัติการร่วมกันโดยมีผู้ที่ได้รับเชิญจากทีมภายนอก หรือทีมอื่น (ทีมเยือน) เพื่อมาแบ่งปันประสบการณ์ ความรู้ กับทีมเจ้าบ้าน (ทีมเหย้า) ที่เป็นผู้ร้องขอความช่วยเหลือ – เครื่องมือสำหรับแบ่งปันประสบการณ์ ความเข้าใจ ความรู้ ในเรื่องต่างๆ

- กลไกสำหรับแลกเปลี่ยนความรู้ผ่านการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างบุคคลสำหรับข้อดีของการทำ Peer Assist นั้น ได้แก่

- เป็นกลไกการเรียนรู้ก่อนลงมือทำกิจกรรม (Learning before Doing) ผ่านประสบการณ์ผู้อื่น เพื่อให้รู้ว่าใครรู้อะไร และไม่ผิดพลาดซ้ำในสิ่งที่เคยมีผู้ทำพลาด ตลอดจนเรียนรู้วิธีการทำงานต่างๆ ที่เราอาจไม่เคยรู้มาก่อนจากประสบการณ์ของทีมผู้ช่วยภายนอก

- ช่วยให้ทีมเจ้าบ้านได้รับความช่วยเหลือ ความคิดเห็น และมุมมองจากทีมผู้ช่วยภายนอก ซึ่งอาจนำไปสู่แนวทางในการแก้ปัญหาหรือการทำงานใหม่ๆ

แนวคิดทฤษฎี

เมื่อจะเริ่ม “ลงมือทำ” เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่เราไม่เคยทำ หรือไม่สันหัด หรือยังได้ผลไม่เป็นที่พอใจ ขั้นตอนแรกของการจัดการเรียนรู้คือหาข้อมูล (ความรู้) ว่าเรื่องนั้นๆ มีบุคคลหรือกลุ่มคน ที่ไหน หน่วยงานใด ที่ทำได้ผลดีมาก (Best Practice) และถือเป็นกัลยาณมิตร (peers) ที่อาจช่วยแนะนำหรือให้ความรู้เรา

ได้ กัลยาณมิตรนี้อาจเป็นเพื่อนร่วมงานในหน่วยงานเดียวกัน อาจเป็นหน่วยงานอื่นในองค์กรเดียวกัน หรือเป็นคนที่อยู่ในองค์กรอื่นก็ได้ แล้วงานเดียวกัน อาจเป็นหน่วยงานอื่นในองค์กรเดียวกัน หรือเป็นคนที่อยู่ในองค์กรอื่นก็ได้ แล้วติดต่อขอเรียนรู้วิธีการทำงานจากเขา ไปเรียนรู้จากหน่วยงาน จะโดยวิธีไปดูงาน โทรศัพท์หรือ E-mail ไปถาม เชิญมาบรรยาย หรือวิธีอื่นๆ ก็ได้ หลักคิดในเรื่องนี้ก็คือ มีคนอื่นที่เขาทำได้ดี อยู่แล้ว ในเรื่องที่เราอยากพัฒนาหรือปรับปรุง ไม่ควรเสียเวลาคิดใหม่ด้วยตัวเอง ควร “เรียนลัด” โดยเอาอย่างจากผู้ที่ทำได้ดีอยู่แล้ว เอามาปรับใช้กับงานของเรา แล้วพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ย้ำว่าการเรียนรู้จากกัลยาณมิตรนี้จะต้องไม่ใช่ไปลอกวิธีการของเขามาทั้งหมด แต่ไปเรียนรู้แนวคิดและแนวปฏิบัติของเขา แล้วเอามาปรับปรุงใช้งานให้เหมาะสมต่อสภาพการทำงานของเรา

วิธีการแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

วิธีการแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” สามารถทำได้ ดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ให้ชัดเจนว่าทำ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ทำไปเพื่ออะไร อะไรคือต้นตอของปัญหาที่ต้องการขอความช่วยเหลือ
2. ตรวจสอบว่าใครที่เคยแก้ปัญหาที่เราพบมาก่อนบ้างหรือไม่ โดยทำแจ้งแผนการทำ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ของทีมให้หน่วยงานอื่นๆ ได้รับรู้ เพื่อหาผู้ที่รู้ในปัญหาดังกล่าว
3. กำหนด Facilitator (คุณอำนวย) หรือผู้สนับสนุน และอำนวยความสะดวกในกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างทีม เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามต้องการ
4. คำนึงถึงการวางตารางให้เหมาะสมและทันต่อการนำไปใช้งาน หรือการปฏิบัติจริง โดยอาจเผื่อเวลาสำหรับปัญหาที่ไม่คาดคิดที่อาจจะเกิดขึ้น
5. ควรเลือกผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ให้มีความหลากหลาย (Diverse) ทั้งด้านทักษะ (Skill) ความสามารถ/ความเชี่ยวชาญ (Competencies) และประสบการณ์ (Experience) สำหรับจำนวนผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนอยู่ที่ประมาณ 6-8 คนก็เพียงพอ
6. มุ่งหาผลลัพธ์หรือสิ่งที่ต้องการได้รับจริงๆ กล่าวคือ การทำ “เพื่อนช่วยเพื่อน” นั้นจะต้องมองให้ทะลุถึงปัญหา สร้างทางเลือกหลายๆ ทาง มากกว่าที่จะใช้คำตอบสำเร็จรูปทางใดทางหนึ่ง
7. วางแผนเวลาสำหรับการพบปะสังสรรค์ทางสังคม หรือการพูดคุยแบบไม่เป็นทางการ (นอกกรอบ)
8. กำหนดบทบาทของแต่ละฝ่ายให้ชัดเจน ตลอดจนสร้างบรรยากาศ เพื่อให้เอื้ออำนวยต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน
9. แบ่งเวลาที่มีอยู่ออกเป็น 4 ส่วนคือ
 - ส่วนแรกใช้สำหรับทีมเจ้าบ้านแบ่งปันข้อมูล (Information) บริบท (Context) รวมทั้งแผนงานในอนาคต

- ส่วนที่สองใช้สนับสนุนหรือกระตุ้นให้ทีมผู้ช่วยเป็นทีมเพื่อนได้ซักถามในสิ่งที่เขาจำเป็นต้องรู้

- ส่วนที่สาม ใช้เพื่อให้ทีมผู้ช่วยซึ่งเป็นทีมเพื่อนได้นำเสนอมุมมองความคิดเพื่อให้ทีมเจ้าบ้านนำสิ่งที่ได้ฟังไปวิเคราะห์

- ส่วนที่สี่ ใช้สำหรับการพูดคุยโต้ตอบ พิจารณาไตร่ตรองสิ่งที่ได้แลกเปลี่ยน

จากความเป็นมา แนวคิดทฤษฎี และวิธีการแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” เราสามารถแบ่งประเภทของ “เพื่อนช่วยเพื่อน” ได้ 3 ประเภท ดังนี้

1. การสอนแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

กิจกรรมอย่างหนึ่งที่จัดให้ผู้เรียนได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันอยู่เสมอ คือ เพื่อนช่วยเพื่อนในลักษณะเก่งช่วยอ่อน ซึ่งเป็นวิธีการที่ผู้เรียนให้ความสนใจมาก คนเก่งจะจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมความสามารถของผู้เรียน โดยเฉพาะวิชาการด้านคอมพิวเตอร์ เพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด วางแผน ปฏิบัติ และประเมินผล ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ ได้พิจารณา และค้นพบความรู้ความสามารถของตนเองให้ผู้เรียนมองเห็นภาพลักษณ์แห่งตน ตัวตนในอุดมคติ และการเห็นคุณค่าตัวเอง ต่อความสำเร็จในการเรียนการสร้างเว็บไซต์ภาษา HTML สิ่งเหล่านี้จะช่วยหล่อหลอมให้ผู้เรียน รักและมีความพร้อมที่จะเรียนมีความสุขในการเรียนรู้ และร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง

การสอนด้วยวิธีการ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

การสอนด้วยวิธีการให้เพื่อนช่วยเพื่อนเป็นวิธีการที่มุ่งให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจต่อการเรียนมากขึ้น เนื่องจากนักเรียนทุกคนเป็นผู้ที่มีบทบาทในกิจกรรมการเรียนการสอน การนำวิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาช่วยแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอน ควรจะสร้างแรงจูงใจแก่เพื่อนนักเรียนที่ช่วยสอน ให้ได้รับผลประโยชน์ตอบแทนทั้งรูปธรรมและนามธรรม ซึ่งเป็นบันไดขั้นแรกแห่งสำเร็จ ด้วยการหากิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนพร้อมที่จะให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือครูและเพื่อนนักเรียนอย่างเต็มใจและพึงพอใจ

ผู้สอนจะมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาทักษะความสามารถของผู้เรียนให้เต็มศักยภาพ ด้วยการออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ มีความสุข การจัดการเรียนสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุข ทั้งกายและใจนั้น จะเริ่มจากการสร้างความศรัทธาทั้งต่อตัวผู้สอน และต่อวิชาที่เรียน ให้เกิดในตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนมองเห็นถึงความจริงใจของผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ยอมรับว่าผู้เรียนเป็นมนุษย์ที่มีศักยภาพ ปฏิบัติต่อผู้เรียนในลักษณะกัลยาณมิตร และเข้าใจในความเป็นตัวเขา นอกจากนั้น การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนหรือการให้ผู้เรียนช่วยสอนกันเองนี้ เป็นวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ทางด้านวิชาการด้วยกันทั้ง 2 ฝ่าย การเรียนการสอนแบบนี้ได้มีการพัฒนาและนำมาใช้ในรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามจุดมุ่งหมายและวิธีการตอบสนองความต้องการในระดับต่างๆ ก่อนเท่านั้น เมื่อก้าวผ่านขั้นหนึ่งไป มนุษย์เราจะมี ความ

ต้องการสูงขึ้นไปที่ละขั้นเพิ่มขึ้นไปเรื่อยๆ ผู้ศึกษาได้คิดค้นนวัตกรรมการจัดการเรียนการสอน การสร้างเว็บไซต์ ภาษา HTML ด้วยการดัดแปลงกระบวนการสอนซ่อมเสริมแบบเพื่อนช่วยเพื่อน มาบูรณาการเข้าวิธีการดำเนินธุรกิจเครือข่าย Direct Sales (ขายตรง) ด้วยการสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมสูงขึ้น และเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ รวมถึงนักเรียนที่ไม่บรรลุดจุดประสงค์การเรียนรู้ผ่านตามเกณฑ์การประเมินจุดประสงค์

2. การให้คำปรึกษาแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

การให้คำปรึกษาแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” หมายถึง การให้ความช่วยเหลือทางด้านจิตใจ และเป็นรากฐานสำคัญในการสนับสนุนผู้รับคำปรึกษาให้ดำเนินชีวิตอย่างอิสระ โดยปฏิสัมพันธ์ที่จะ “ให้” และ “รับ” ความช่วยเหลือเท่าเทียมกันอย่างเพื่อน ได้มาฟังความรู้สึกและเล่าเรื่องราวของตนเอง เพื่อสนับสนุนซึ่งกันและกัน เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในตนเอง มีความเข้มแข็ง สามารถดำรงชีวิตได้อย่างอิสระ

การให้คำปรึกษาแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” แตกต่างจากการให้คำปรึกษาอย่างอื่นอย่างไร?

ในกระบวนการให้คำปรึกษาฉันเพื่อน มีผู้รับฟังเรียกว่า “ผู้ให้คำปรึกษาแบบเพื่อน” (Peer Counselor) กับผู้เล่าเรื่อง เรียกว่า “ผู้รับคำปรึกษาแบบเพื่อน” (Client) โดยแบ่งเวลาฝ่ายละเท่าๆกัน และสลับบทบาทระหว่างผู้เล่าเรื่องกับผู้รับฟังตามเวลาที่กำหนด เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสนับสนุนซึ่งกันและกัน จะส่งผลที่พึงพอใจแก่ผู้รับคำปรึกษาฉันเพื่อน ได้รับรู้และเข้าใจเรื่องราวของตนเองอย่างแท้จริง ทำให้ยอมรับและรักตนเอง นำมาซึ่งความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าที่จะเผชิญความเปลี่ยนแปลงต่างๆและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข แต่การปรึกษาของผู้เชี่ยวชาญ หรือหมอผู้รับคำปรึกษาจะเป็นฝ่ายที่จะนั่งรับฟังเรื่องราวต่างๆ เพียงฝ่ายเดียว และผู้เชี่ยวชาญหรือหมอจะเป็นคนให้คำแนะนำเพื่อให้ปฏิบัติตามเท่านั้น ดังนั้นการให้คำปรึกษาแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน” จะสร้างความเข้าใจ ทศนคติต่างๆและก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกันระหว่างผู้รับและผู้ให้มากกว่าการให้คำปรึกษาแบบเป็นผู้รับคำปรึกษาเพียงอย่างเดียว

ข้อตกลง หรือข้อสัญญาในการให้คำปรึกษาแบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

ข้อตกลงหรือข้อสัญญาในการให้คำปรึกษามีข้อที่ควรปฏิบัติทั้งหมด 4 ข้อ ดังนี้

1. แบ่งเวลาโดยเท่าเทียมกัน การให้คำปรึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนให้ความสำคัญกับการแบ่งเวลาอย่างเท่าเทียมกัน เพื่อจะได้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กันได้อย่างเต็มที่ สิ่งหนึ่งที่ต้องเสมอภาคกันไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ทั้งสองฝ่ายมีเวลาเท่าเทียมกัน โดยการที่ให้ผู้ขอรับคำปรึกษาเป็นผู้กำหนดว่าต้องการเวลาเท่าไร แต่ต้องไม่นานเกินไป ทั้งสองฝ่ายจะต้องเป็นผู้ตกลงกันอย่างเท่าเทียมเสมอ ที่ต้องมีกฎข้อนี้ก็เพื่อป้องกันไม่ให้คนที่พูดเก่งแย่งเวลาไปหมด จนคนที่พูดไม่เก่งไม่ได้พูดอะไรเลย

2. รักษาความลับเป็นส่วนตัว การให้คำปรึกษาต้องรับประกันได้ว่าผู้ให้คำปรึกษาจะไม่เปิดเผยหรือพูดเรื่องของผู้มารับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาจะต้องเก็บเป็นความลับและต้องเคารพความเป็นส่วนตัวของผู้ที่รับคำปรึกษาเสมอ เพราะเป็นการทำให้เกิดการไว้วางใจและรู้สึกปลอดภัยทางด้านจิตใจแก่ผู้มารับคำปรึกษาที่ต้องมีกฎข้อนี้เพราะว่า จะทำให้ผู้รับคำปรึกษาล้าที่จะพูดเรื่องส่วนตัวและสามารถปลดปล่อยได้อย่างเต็มที่ที่ไม่เกิดความกังวล

3. ไม่ปฏิเสธ ไม่ตำหนิ เมื่อมีผู้มาขอรับคำปรึกษา ผู้ให้คำปรึกษาต้องแสดงให้ผู้มารับคำปรึกษาทราบว่า เรายินดีที่จะรับฟังปัญหาของเขาและเชื่อในสิ่งที่เขาพูดอย่างตั้งใจ เมื่อฟังแล้วต้องไม่ตำหนิหรือวิจารณ์ และไม่ปฏิเสธในสิ่งที่เขาเล่ามา ที่ต้องมีกฎข้อนี้เพราะว่าหากผู้รับคำปรึกษาถูกปฏิเสธ หรือถูกตำหนิเขาจะรู้สึกว่าตัวเองไม่มีความสำคัญ ทำให้ขาดความมั่นใจในตัวเอง

4. ไม่ให้คำแนะนำ ไม่ชี้ทางแก้ไข ผู้ให้คำปรึกษาเมื่อได้รับฟังปัญหาจากผู้มาขอคำปรึกษาแล้วจะต้องไม่แสดงความคิดเห็นหรือแนะนำวิธีการแก้ปัญหา เพราะการแนะนำอาจจะไม่เหมาะสมและไม่ถูกต้องสำหรับคนที่มาขอคำปรึกษาเสมอไป เพราะผู้ที่เข้าใจปัญหานั้นได้ดีและจะแก้ปัญหานั้นได้ก็ต้องเป็นตัวของผู้รับคำปรึกษาเอง โดยเราจะต้องเชื่อมั่นว่ามนุษย์ทุกคนมีพลัง มีความสามารถที่จะแก้ปัญหของตนเอง อย่างน้อยการที่เขาได้มีโอกาสระบายความรู้สึกที่เก็บกดออกมา ก็จะสามารถทำให้เขาได้เรียบเรียงปัญหาและเห็นปัญหาของตนเอง และในเมื่อเขาเห็นชัดว่า ปัญหาของเขาคืออะไร ในที่สุดเขาก็จะสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้ และจะเป็นการเรียกความเชื่อมั่นของตัวเองกลับคืนมาด้วย

3. กลวิธีการเรียนรู้แบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

กลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นคู่หรือกลุ่มย่อย ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม คอยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีการผลัดเปลี่ยนกันเป็นผู้สอนและผู้เรียน เพื่อให้ได้มาซึ่งความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับบทเรียน ครูผู้สอนมีบทบาทหน้าที่เป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

รูปแบบกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อน

นักการศึกษาหลายท่านได้ประมวลการสอนที่มีแนวคิดจากกลวิธีการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนไว้มากมาย มีรายละเอียดดังนี้

1. การสอนโดยเพื่อนร่วมชั้น (Class wide-Peer Tutoring) เป็นการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งสองคนที่จับคู่กันมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนทั้งสองสลับบทบาทเป็นทั้งนักเรียนผู้สอนที่คอยถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักเรียนผู้เรียน และนักเรียนผู้เรียนซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการสอน

2. การสอนโดยเพื่อนต่างระดับชั้น (Cross-Age Peer Tutoring) เป็นการสอนที่มีการจับคู่ระหว่างผู้เรียนที่มีระดับอายุแตกต่างกัน โดยให้ผู้เรียนที่มีระดับอายุสูงกว่าทำหน้าที่เป็นผู้สอนและให้ความรู้ซึ่งผู้เรียนทั้งสองคนไม่จำเป็นต้องมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกันมาก

3. การสอนโดยการจับคู่ (One-to-one Tutoring) เป็นการสอนที่ให้ผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงกว่าเลือกจับคู่กับผู้เรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่าด้วยความสมัครใจของตนเอง แล้วทำหน้าที่สอนในเรื่องที่ตนมีความสนใจ มีความถนัดและมีทักษะที่ดี

4. การสอนโดยบุคคลที่บ้าน (Home-Based Tutoring) เป็นการสอนที่ให้บุคคลที่บ้านของผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสอน ให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาความรู้ความสามารถแก้ปัญหาของตนเองระหว่างที่บุตรหลานอยู่ที่บ้าน

หลักการใช้กลวิธีการเรียนรู้แบบ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

การให้เพื่อนช่วยเพื่อนจะมีประสิทธิภาพสูงที่สุดนั้น ควรดำเนินไปตามเกณฑ์ดังนี้

1. เพื่อนผู้สอนจะต้องมีทักษะที่จำเป็น เช่น ความเข้าใจในจุดประสงค์ของการสอนจำแนกได้ว่าคำตอบที่ผิดและคำตอบที่ถูกต่างกันอย่างไร รู้จักการให้แรงเสริมแก่เพื่อนผู้เรียน รู้จักบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของเพื่อนผู้เรียน และมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อนผู้เรียน
2. กำหนดจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมให้ชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลทั้งสองช่วยกันบรรลุเป้าหมายในการเรียน
3. ครูเป็นผู้กำหนดขั้นตอนในการสอนให้ชัดเจนและให้เพื่อนผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนเหล่านี้
4. สอนทีละขั้นหรือทีละแนวคิดจนกว่าเพื่อนผู้เรียนเข้าใจดีแล้ว จึงสอนขั้นต่อไป
5. ฝึกให้เพื่อนผู้สอนเข้าใจพฤติกรรมการแสดงออกของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าพฤติกรรมใดแสดงว่าเพื่อนผู้เรียนไม่เข้าใจ ทั้งนี้จะได้แก้ไขให้ถูกต้อง
6. เพื่อนผู้สอนควรบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของเพื่อนผู้เรียนตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมที่กำหนดไว้
7. ครูผู้ดูแลรับผิดชอบจะต้องติดตามผลการสอนของเพื่อนผู้สอนและการเรียนของเพื่อนผู้เรียนด้วยว่าดำเนินการไปในลักษณะใด มีปัญหาหรือไม่
8. ครูให้แรงเสริมแก่ทั้ง 2 คนอย่างสม่ำเสมอ
9. ช่วงเวลาในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนไม่ควรใช้เวลานานเกินไป งานวิจัยระบุระยะเวลาที่มีประสิทธิภาพในการให้เพื่อนช่วยเพื่อนในระดับชั้นประถมศึกษาอยู่ระหว่าง 15-30 นาที
10. เพื่อนผู้สอนมีการยกตัวอย่างประกอบการสอน จึงจะช่วยให้เพื่อนผู้เรียน เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ของ “เพื่อนช่วยเพื่อน”

1. เป็นการเรียนรู้วิธีการสอน การทำงานต่างๆ ที่เราอาจจะเคยทราบมาก่อน สิ่งเหล่านี้จะมาจากประสบการณ์ เทคนิควิธีต่างๆ ของคู่เพื่อนช่วยเพื่อนหรือทีมเพื่อนช่วยเพื่อน
2. เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ มุมมองความคิดต่างๆ ร่วมกันเพื่อช่วยกันพัฒนาความรู้เดิมที่มีอยู่ให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

3. สร้างความสัมพันธ์และความสามัคคี เพราะกระบวนการเพื่อนช่วยเพื่อนต้องเกิดจากการทำงานเป็นคู่หรือเป็นทีม ดังนั้นการมีปฏิสัมพันธ์อันดีต่อกันย่อมทำให้เกิดผลการเรียนรู้ที่ดีตามมา

ภาพบรรยากาศในชั้นเรียน

วิทยาลัยเทคโนโลยีวานิชบริหารธุรกิจ

วิชาการบัญชีชั้นสูง 2 รหัสวิชา 3201-2006 ระดับชั้น ปวส. 2

ข้อสอบแบบอัตนัย 1 ข้อ คะแนน 15 คะแนน เวลา 60 นาที

อาจารย์ผู้ออกข้อสอบ อาจารย์ทัศนีย์ บรรลือพรศักดิ์

คำชี้แจง

1. เตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสอบให้เรียบร้อย และบัตรประจำตัวนักศึกษา ก่อนเข้าห้องสอบทุกครั้ง
2. ปิดเครื่องมือสื่อสารทุกชนิดและห้ามนำเอกสาร, หนังสือเข้าห้องสอบเด็ดขาดมิฉะนั้นจะถือว่าทุจริตในการสอบ

จุดประสงค์

สามารถจัดทำกระดาษทำการเพื่อหางบแสดงฐานะการเงินรวมได้

เมื่อวันที่ 1 มกราคม 2557 บริษัทใหญ่ซื้อหุ้นสามัญในบริษัทย่อย 80% ในราคา 250,000 บาท ณ วันนั้นส่วนของผู้ถือหุ้นบริษัทย่อยประกอบด้วย

ทุน — หุ้นสามัญ	200,000	บาท
กำไรสะสม	<u>80,000</u>	บาท
รวม	<u>280,000</u>	บาท

- บริษัทใหญ่ซื้อหุ้นสูงกว่าราคาตามบัญชีเพราะที่ดินของบริษัทย่อยมีมูลค่ายุติธรรมสูงกว่าราคาตามบัญชี

ในปี 2557 บริษัทย่อยมีกำไรสุทธิ 40,000 บาท และจ่ายเงินปันผล 12,000 บาท

บริษัทใหญ่และบริษัทย่อย

กระดาษทำการเพื่อหางบการเงินรวม

สำหรับปีสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 2557

ชื่อบัญชี	บริษัทใหญ่	บริษัทย่อย				
(1) บยกกำไรขาดทุน						
ขายสินค้า	400,000	200,000				
ต้นทุนขาย	(180,000)	(100,000)				
กำไรขั้นต้น						
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน	(70,000)	(60,000)				
กำไรจากการดำเนินงาน						
รายได้จากบริษัทย่อย						
MI						
กำไรสุทธิ						

ข้อบัญญัติ	บริษัทใหญ่	บริษัทย่อย				
(2) งบกำไรสะสม						
กำไรสะสมต้นปี - บริษัทใหญ่	120,000					
- บริษัทย่อย						
กำไรสุทธิ						
เงินปันผลจ่าย - บริษัทใหญ่	(20,000)					
- บริษัทย่อย		(12,000)				
กำไรสะสมปลายปี	282,000	108,000				
(3) งบแสดงฐานะการเงิน						
เงินสด	122,000	88,000				
ลูกหนี้การค้า	80,000	50,000				
สินค้าคงเหลือ	77,600	20,000				
เงินลงทุนซื้อหุ้นสามัญในบริษัทย่อย						
ที่ดิน อาคาร อุปกรณ์	450,000	250,000				
ค่าเสื่อมราคาสะสม						
รวมสินทรัพย์	872,000	338,000				
เจ้าหนี้การค้า	90,000	30,000				
ทุน-หุ้นสามัญ - บริษัทใหญ่	500,000					
- บริษัทย่อย						
กำไรสะสมปลายปี						
MI						
รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	872,000	338,000				

- ให้ทำ
1. บันทึกบัญชีเงินลงทุนของบริษัทใหญ่
 2. แสดงการคำนวณบัญชีรายได้ฯ และบัญชีเงินลงทุนฯ
 3. บันทึกการตัดบัญชี
 4. เติมกระดาษทำการให้สมบูรณ์

ความซื่อสัตย์ เป็นนโยบายที่ดีที่สุด